

ἤρχετο φρονεῖν, οὐδεπώποτε διελέχθη Κλέωνι, ἀλλὰ πρό-
τερον ἐτελεύτησεν, οὐχ ἡγούμενος ὅσιον εἶναι, τοιαύτην
αἰτίαν ἔχοντας Θουδίππου περὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τῷ
ἐκείνου ὑεῖ διαλέγεσθαι. Ὡς οὖν τὸν ἅπαντα χρόνον διά-
φορος ἦν Κλέωνι, τούτων ὑμῖν τοὺς συνειδότας μάρτυρας
παρέξομαι.

Μάρτυρες

21 Εἰς τὰς θυσίας τοίνυν, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι
ἔστιῶνται, πρῶτον μὲν δημότην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιόν,
ἔτι δὲ τὸν ὄν τὸν τούτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δήπου
ἦν, ὅποτε περ ἐπιδημοίη, μηδὲ μεθ' ἐνὸς ἄλλου ἰέναι τὸν
Ἀστυφίλον ἢ μετὰ Κλέωνος. Ὡς τοίνυν οὐδέποτ' ἦλθε
μετ' αὐτοῦ, ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν || ἀναγνώσεται.

Μαρτυρία

22 Οὕτως τοίνυν διακείμενος τῷ τετελευτηκότι Κλέων
ἀξιοῖ τὸν ὄν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν. Καὶ τί δεῖ τοῦ-
τον λέγειν; Ἀλλ' Ἱεροκλῆς, θεῖος ὢν <καὶ ἐκείνῳ> καὶ ἐμοί,
οὕτως ἐστὶ τολμηρὸς ὥστε οὐ γενομένης διαθήκας ἤκει
φέρων, καὶ φησι παρ' ἑαυτῷ Ἀστυφίλον ταύτας καταλι-
πεῖν. 23 Καίτοι, Ἱερόκλεις, πολλὰ κάγαθὰ παθὼν ὑπὸ
Θεοφράστου τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὅτε χειρὸν ἔπραττες
ἢ νυνί, καὶ ὑπὸ Ἀστυφίλου, οὐδετέρῳ αὐτοῖν τὴν ἀξίαν
χάριν ἀποδίδως· ἐμὲ μὲν γὰρ ὄντα Θεοφράστου, σαυ-
τοῦ δὲ ἀδελφιδοῦν, ἀποστερεῖς ἃ μοι οἱ νόμοι ἔδοσαν, Ἀσ-
τυφίλου δὲ τεθνεῶτος καταψεύδη καὶ τὸ κατὰ σαυτὸν